

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200859
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8520200859.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX X., občan SR proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, pr. zast.: AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., Hviezdoslavova 10625/23B, 036 01 Martin, IČO: 36 865 036 v konaní o určenie, že úvery zo spotrebiteľských zmlúv sú bezúročné a bez poplatkov taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 5.6.2020 domáhal určenia, že zmluvy o úvere uzavreté medzi ním a žalovaným dňa 16.6.2015 a dňa 4.5.2016 sú bezúročné a bez poplatkov.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.6.2015 bola medzi ním a žalovaným uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie sumy 3 000 eur s dohodnutou mesačnou splátkou vo výške 56,73 eur s dobou splácania 108 mesiacov a celkovou čiastkou úveru vo výške 6 123,38 eur. Dňa 4.5.2015 bola medzi ním a žalovaným uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie sumy 5 500 eur s dohodnutou mesačnou splátkou vo výške 99,70 eur s dobou splácania 107 mesiacov a celkovou čiastkou úveru vo výške 10 665,42 eur. Z vyššie uvedených úverov má vyplatenú istinu. Mal za to, že uzavreté zmluvy sú spotrebiteľské. Namietal porušenie povinnosti posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver, keď na posúdenie jeho bonity stačilo žalovanému jeho občiansky preukaz, obraty na účte a skutočnosť, že v minulosti u žalovaného riadne splácal úvery. Takéto posúdenie bonity nie je možné považovať za náležité splnenie povinnosti. Bez skúmania reálnych aj iných aspektov, ako napr. jeho zadĺženosti, úspor, počtu vyživovacích povinností, jeho mesačných výdavkov a pod. si žalovaný nesplnil povinnosť uloženú mu podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Následkom porušenia tohto ustanovenia je strata práva požadovať splatenie úveru jednorazovo v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. S poukazom na bod 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES Rady, rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C 42-15, §§ 7 ods. 1 a 2, § 7 ods. 16 písm. a) a b), § 7 ods. 20 písm. 4), b), c) a d) a § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vyvodil, že dôsledkom podcenenia bonity nie je neplatnosť zmluvy, ale neposkytnutie ochrany veriteľovi a zároveň je dôvodom pre nemožnosť predčasného zosplatenia úveru. Ďalej žalobca v žalobe namietol absenciu náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere, a to rozpis splátok tak, aby bolo jasné ako sa započítava splátka na úrok a na istinu, od čoho sa upustilo až prijatím zákona č. 279/2017 účinného od 1.5.2018. Jediným logickým výkladom znenia zákona do 31.4.2018 je, že sa rozpis splátok požadoval. V tomto smere citoval z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn.

23Co/130/2017 z 8.1.2018 ohľadne priameho účinku smernice. Taktiež žalobca namietol nesprávne uvedenú celkovú čiastku spotrebiteľského úveru, ktorý má uhradiť, a to 10 665,42 eur, ale správne má byť 10 667,90 eur a v prípade zmluvy zo dňa 16.6.2015 je nesprávna táto celková čiastka vo výške 6 123,38 eur, ale má byť 6 126,84 eur. Uvedené má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť týchto úverov.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. 5071176057 zo dňa 4.5.2015 s prílohami, a to Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov, zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. 5073656206 zo dňa 16.6.2015 s prílohami, a to Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Záznam o poistení, detail účtu č. 5073656206, prehľad o transakciách na úverovom účte 5073656206 od 1.4.2015 do 20.4.2020, prehľad o transakciách na úverovom účte 5071176057 od 1.3.2015 do 20.4.2020 a kópiu poštového poukazu na účet.

4. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojich vyjadreniach najprv požiadal o riadne doručenie žaloby so všetkými prílohami. Ďalej právny zástupca žalovaného rozsiahlo odôvodnil, z akých dôvodov je potrebné vyzvať žalobcu na doplnenie a spresnenie jeho podania, ktoré podľa názoru žalovaného nespĺňa všetky predpoklady riadnej žaloby. V podaní označenom ako žaloba je uvedených viacero neurčitých a nijako nepreukázaných tvrdení, pri ktorých nie je zrejmé, aká je relevancia týchto tvrdení vo vzťahu k obsahu tohto konania a takisto je tam uvádzaných množstvo tvrdení či úvah, ktoré sú nerelevantné vo vzťahu k vymedzenému predmetu konania. Ďalej poukázal na to, že žalobca sa reálne pokúša šikanóznym spôsobom zneužiť oprávnenia vyplývajúce z obsahu jednotlivých ustanovení právneho poriadku Slovenskej republiky, ako aj právneho poriadku EÚ. Žalobný návrh je podľa neho neúplný generický kompilát ignorujúci podstatnú časť relevantných právnych noriem, ich zmysel a účel a výlučným účelom celého konania je vyhnutie sa splneniu povinností vyplývajúcich z postavenia pôvodcu podania ako dlžníka. Vo vzťahu ku skúmaniu bonity žalobcu ukázal na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pri ktorom rozobral podmienky, ktoré musia byť splnené pre naplnenie sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle tohto ustanovenia, pričom poukázal na to, že je viac ako povšimnutiahodné, že žalobca v svojom podaní uvádza, že žalovanému na posúdenie jeho kvality postačoval občiansky preukaz, obraty na jeho účte a skutočnosť, že v minulosti u žalovaného riadne splácal úver. Z tohto právny zástupca žalovaného vyvodil, že obsah žaloby je zmätočný a inherentne kontradiktórny, keďže v prípade skúmania vyššie uvedených skutočností je vylúčené, aby bola naplnená hypotéza vyššie uvedenej právnej normy s následkom v podobe sankcie bezúročnosti. Ďalej citoval z podania žalobcu ohľadom možnosti zosplatiť resp. nezosplatiť úver, pričom uviedol, že nie je zrejmé, aký tieto tvrdenia súvisia s predmetom konania. Ďalej právny zástupca žalovaného uviedol, že to, aký je cieľ uvedeného podania, je zrejmé aj z ďalšej časti „žaloby“, kedy sa vyhľadávajú údajné vady zmluvy. Vo vzťahu k rozpisu splátok poukázal na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ (SD EÚ) C-42/15 a C-331/18, pričom citoval záver z rozhodnutia C-42/15, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Poukázal aj na odôvodnenie tohto rozhodnutia, z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. K tomuto výkladu sa priklonil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach 3Cdo 146/2017, 3Cdo 56/2018, 3Cdo 126/2018, 4 Cdo 187/2017, 4 Cdo 211/2017, 7 Cdo 98/2018, atď. Rovnako podľa právneho zástupcu žalovaného sú bez akéhokoľvek vecného základu tvrdenia žalobcu ohľadom nesprávneho uvedenia celkovej výšky spotrebiteľského úveru, pričom vo vzťahu v tejto náležitosti poukázal na to, že so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti je spojená prípadná absencia uvedeného parametra, nie jeho údajná nesprávnosť. To, že neuvedenie a nesprávnosť sú v tomto smere dve odlišné kategórie, je ilustrovateľné aj na obsahu zákona č. 129/2010 Z.z., a to s poukazom na § 11 odsek 1 písm. a) a b) tohto zákona, ktoré rozlišuje sankciu za neuvedenie určitých údajov a nesprávnosť uvedenia RPMN. Na záver vo vzťahu k predmetu sporu a ochrane spotrebiteľa citoval ešte z rozhodnutia ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 11/2016. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal vyzvať pôvodcu podania na odstránenie väd podania, v prípade, že vady neodstráni, jeho podanie odmietnuť a v prípade, ak dôjde k odstráneniu väd zamietnuť žalobu v celom rozsahu.

5. Súd oznámil právnenému zástupcovi žalovaného, že žalobu s prílohami doručil žalovanému a že súd nebude vyzývať žalobcu na odstránenie väd žaloby, keďže je zrejmé, kto a aké zmluvy uzavrel a čoho sa žalobca domáha a z akých dôvodov (pre prípad, že by chcel doplniť svoje vyjadrenie k veci samej). Právny zástupca žalovaného s poukazom na čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, z

týchto ustanovení vyplývajúcu zásadu legality, ktorej dôsledkom je právna istota, ktorej súčasťou sú i tzv. legitímne očakávania spočívajúce aj v tom, že je možné očakávať predvídateľné konanie štátnych orgánov, naďalej trval na neurčitosti žaloby, vrátane jej petitu. S poukazom na povinnosť uplatňovať výkon moci elektronicky takisto naďalej trval na doručení žaloby s prílohami.

6. Súd zaslal právnenému zástupcovi žalobu s prílohami elektronicky. K žalobe s prílohami sa už žalovaný nevyjadril. Žalobca sa k vyjadreniam žalovaného nevyjadril.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobca sa na pojednávania bez ospravedlnenia nedostavil. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil neúčast' žalovaného s tým, že žalovaný súhlasí s prejednaním veci aj v jeho neprítomnosti, preto súd prejednal vec aj bez prítomnosti strán sporu.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní naďalej trval na neúplnosti podanej žaloby s tým, že žalobca si nesplnil svoje základné povinnosti, a to povinnosť riadneho tvrdenia a povinnosť dôkaznú. To, že je žalobca spotrebiteľ, nemá vplyv na jeho procesné povinnosti, pričom rozsah povinnosti tvrdenia je vymedzený hypotézou konkrétnej právnej normy, ktorá sa má na ten-ktorý právny vzťah použiť. Nad rámec uvedeného a z pohľadu právneho zástupcu žalovaného aj to nadbytočne zopakoval svoje tvrdenia ohľadne skúmania bonity, keď už tvrdenia žalobca v jeho podaní vylučujú sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti. To, že ide o genericky kompilát, je zrejme zo skutočnosti, že podstatná časť podania sa venuje možným následkom v súvislosti s možnosťou vyhlásenia alebo nevyhlásenia mimoriadnej splatnosti, to znamená niečoho úplne iného, než čoho sa týka spor. Uvedené tvrdenie samozrejme ani nie je pravdivé, keďže veriteľ okrem iného, t.j. okrem príjmov a výdavkom, zisťoval aj údaje z príslušného registra, o čom súdu predložil písomný výstup, ktorý v prípade potreby navrhol vykonať ako dôkaz. Vo vzťahu k rozpisu splátky opakovane poukázal na závery SD EÚ v rozhodnutí C 42/15 a na názor na túto otázku v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR, ktoré uviedol už vo svojom vyjadrení. K tejto otázke poukázal aj na povinnosť aplikácie princípu proporcionality, pričom v súlade s uvedeným je len absencia údajov, ktoré sú spojené s možnosťou spotrebiteľa narušiť mieru jeho vnímania ekonomického narušenia v spojení s prípadnou sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo rozpis splátky, ktorá je v súhrne stále v rovnakej výške, nenarušuje. Zopakoval aj potrebu rozlišovať neuviedenie určitej náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úveru a nesprávne uvedenej určitej náležitosti v súvislosti s údajnou nesprávnosťou celkovej čiastky, a to s poukazom na § 1 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 129/2010. Ďalej poukázal na skutočnosť, že každá zo zmlúv je tvorená okrem iného aj obchodnými podmienkami, ktoré sú v zmluve inkorporované a na čl. III zmlúv - záverečné ustanovenia, okrem iného na to, že súčasťou zmlúv sú produktové obchodné podmienky účinné od 1.1.2015, pričom však žalobca v úplnosti zmluvu nepredložil, to znamená vrátane jej súčasti, ani nepredložil amortizačnú tabuľku, hoci objektívne nemal jediný dôvod, ktorý by mu to znemožňoval. Ak by túto amortizačnú tabuľku predložil a ak by predložil produktové obchodné podmienky (POP), tak by bolo okamžite jasné za použitia bodu 5.17 POP stanovujúceho, že posledná splátka je vo výške zostatku pohľadávky banky a tento údaj by bol uvedený práve v amortizačnej tabuľke, že posledná splátka je nižšia a práve preto je celková čiastka uvedená správne, pričom posledná splátka je nižšia o 2,48 resp. 3,46 eur. Nie je možné, aby posledná splátka bola v úplne rovnakej výške, ako tie ostatné v pravidelnej výške. Práve z tohto dôvodu banka žiada menej a uvedené sa odrazilo aj v sume celkovej čiastky, ktorá je správne uvedená vo výške 10 665,42 eur, resp. 6 123,38 eur. Bez ohľadu na uvedené nadobúda charakter absurdity, ak žalobca žiada, aby bol veriteľ zbavený nároku na všetky úroky a poplatky z úverového obchodu za to, že žiada menej, ako mu vyšlo jeho nejakým výpočtom. Uvedené práve popiera princíp proporcionality, ale zároveň aj legality, pretože žiada sankciu za niečo, čo zákon s takouto sankciou vôbec nespája a za údajný rozdiel vo výške 2,48 eur sa žalobca domáha, aby bola veriteľovi uložená sankcia viac ako 5 500 eur, čo len z porovnania týchto hodnôt je zrejme, že uvedené by popieralo práve zákonný princíp proporcionality. V tomto smere poukázal napr. na rozhodnutia už právoplatné, čiže potvrdené KS Bratislava, vedené pod sp. zn. 24Csp/43/2017, resp. 19Csp/85/2017. Konanie žalobcu považoval za jasné konanie v rozpore s dobrými mravmi, kedy požaduje za neexistujúce vady zmluvy v rozsahu jednotiek eur, aby súd uložil sankciu viac ako 1000-násobne vyššiu, čo zjavne odporuje nielen z dôvodu vecnej bezzákladovosti, ale aj z pohľadu práva princípu proporcionality. K uvedenému právny zástupca žalovaného ilustratívne poukázal na rozsudok NS ČR sp. zn. 33Cdo 2807/2018, kedy za neuviedenie poplatkov vo vyššej výške, ako je tomu v prejednávaní veci, nepriznal súd sankciu spočívajúcu v úrokoch len vo výške diskontnej sadzby národnej banky. Pri aplikácii slovenskej právnej úpravy by práva žalovaného ako banky neboli neúmerne krátené, ale úplne vylúčené. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

9. Zároveň ako dôkaz predložil právny zástupca žalovaného dve listiny z Úverového registra o preverovaní žalobcu v tomto úverovom registri.

10. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými v priebehu konania stranami sporu ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3 a 9 odôvodnenia) zistil tento skutkový stav:

11. Žalovaný uzavrel so žalobcom dňa 4.5.2015 zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. 5071176057. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi ako fyzickej osobe spotrebiteľský úver vo výške 5 500 eur. Žalobca sa zaviazal vrátiť požičané finančné prostriedky v 107 mesačných splátkach po 99,70 eur k 20. dňu v mesiaci. V zmluve boli ďalšie náležitosti uvedené nasledovne: druh úveru: spotrebný úver na čokoľvek, typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti, 17,90 ročne, zľava z úrokovej sadzby: banka poskytuje zľavu z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo Zverejnení, výsledná úroková sadzba po zohľadnení zľavy: 16,40 % ročne, úrok z omeškania: najviac do výšky stanovenej právnym predpisom, spôsob poskytnutia: jednorazovo, splatnosť prvej splátky: 20.6.2015, splatnosť úrokov a poplatkov: mesačne ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť: 20.4.2024, splácanie: rovnomerné, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj RPMN): 17,95 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov: 16,16 %, celková čiastka spojená s úverom: 10 665,42 eur. V zmluve boli dohodnuté ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán a v záverečných ustanoveniach je uvedené, čo všetko je súčasťou zmluvy. Následne žalovaný uzavrel so žalobcom dňa 16.6.2015 zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. 5073656206. Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobcovi ako fyzickej osobe spotrebiteľský úver vo výške 3 000 eur. Žalobca sa zaviazal vrátiť požičané finančné prostriedky v 108 mesačných splátkach po 56,73 eur k 20. dňu v mesiaci. V zmluve boli ďalšie náležitosti uvedené nasledovne: druh úveru: spotrebný úver na čokoľvek, typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti, 18,90 ročne, zľava z úrokovej sadzby: banka poskytuje zľavu z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo Zverejnení, výsledná úroková sadzba po zohľadnení zľavy: 16,90 % ročne, úrok z omeškania: najviac do výšky stanovenej právnym predpisom, spôsob poskytnutia: jednorazovo, splatnosť prvej splátky: 20.7.2015, splatnosť úrokov a poplatkov: mesačne ku dňu splatnosti splátky v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť: 20.6.2024, splácanie: rovnomerné, RPMN: 19,75 %, priemerná RPMN: 16,33 %, celková čiastka spojená s úverom: 6 123,38 eur, poplatok za poskytnutie poistenia k úveru: 1,92 eur mesačne splatný v termíne a periodicite splátky úveru. Uvedený úver bol v zmysle čl. II. bod 1 tejto zmluvy použitý na výplatu iného splátkového úveru u žalovaného. V zmluve boli dohodnuté ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán a v záverečných ustanoveniach je uvedené, čo všetko je súčasťou zmluvy. Žalovaný okrem skúmania pomerov žalobcu spôsobom uvádzaným v žalobe overil bonitu žalobcu v úverovom registri pred poskytnutím každého z uvedených úverov, ako to vyplýva z dokladov predložených právnym zástupcom žalovaného.

12. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. ObZ účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania oboch zmlúv, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

15. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania oboch zmlúv, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania oboch zmlúv, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 7 ods. 15 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania oboch zmlúv, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

18. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania oboch zmlúv, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania oboch zmlúv, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania oboch zmlúv, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) účinného v čase podpísania oboch zmlúv, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 3 OZ účinného v čase podpísania oboch zmlúv, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 OZ účinného v čase podpísania oboch zmlúv, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. V prvom rade súd k žalobe a námietkam žalovaného ohľadne odstránenia vád podanej žaloby uvádza, že náležitosti žaloby vyplývajú z § 132 Civilného sporového poriadku (C.s.p.), teda okrem všeobecných náležitostí podania (upravených v § 127 ods. 1 C.s.p.) musí žaloba obsahovať označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Z podania žalobcu označeného ako žaloba sú podľa názoru súdu zrejmé všetky tak všeobecné náležitosti podania (t.j. komu je určené podanie, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo ním sleduje a podpis), ako aj náležitosti upravené v § 132 C.s.p. Zo žaloby vyplýva jednak označenie strán sporu, jednak ktorému súdu je určené a toto podanie je podpísané. Aj keď žalobca neuviedol v žalobe konkrétne čísla zmlúv, tieto označil dátumom uzavretia, uvedením výšky úveru, mesačnou splátkou, dobou splácania a celkovou čiastkou, pričom tieto zmluvy pripojil ako dôkazy, teda z takto vymedzených zmlúv je zrejmé, kto ich kedy uzavrel, za akých podmienok, pričom z ďalšieho odôvodnenia žaloby je zrejmé aj to, aké nedostatky žalobca týmto zmluvám vytýka a čoho sa domáha (bezúročnosti a bezpoplatkovosti týchto zmlúv). Ani žalobný návrh súd nepovažoval za neurčitý, keďže v spojení s celou žalobou (kedy nemožno žalobný návrh posudzovať izolovane od ostatnej časti žaloby) je presne zrejmé, čoho sa žalobca domáha. Ak v žalobe strany riadne označil všetkými ich identifikačnými znakmi a opísal uzavreté úverové zmluvy ich parametrami tak, že nie sú zameniteľné, tak označenie strán

sporu v žalobnom návrhu iba ich procesným označením a označenie zmlúv iba dátumom ich uzavretia nerobí žalobný návrh neurčitým. Za tohto stavu súd nevyzýval žalobcu na odstránenie väd žaloby, ale v konaní pokračoval na jej podklade. So skutočnosťou, že žalobca uvádzal určité právne posúdenie z jeho pohľadu, teda tak, aby to bolo v jeho prospech, resp. že z niektorých tvrdení nebolo zrejmé, aký súvis s predmetom konania tieto skutkové tvrdenia majú, sa súd vysporiadal pri posúdení dôvodnosti nároku z pohľadu hmotného práva.

25. Súd ďalej po preskúmaní okolností uzavretia úverových zmlúv, ich náležitostí a povahy zmluvných strán (žalovaný vystupoval pri uzatvorení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti, kým žalobca vystupoval ako fyzická osoba uspokojujúca svoje potreby, teda ako spotrebiteľ) dospel k záveru, že žalovaný uzavrel so žalobcom 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Táto skutočnosť ani nebola sporná. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, tieto zmluvy musia mať aj náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd preto pri posúdení oprávnenosti uplatneného nároku žalobcu skúmal (vychádzajúc z predmetu sporu), či uvedená zmluva mala všetky náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a či žalovaný ako veriteľ skúmal bonitu žalobcu s odbornou starostlivosťou.

26. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalobcu pred uzavretím tej ktorej zmluvy, súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že už skúmanie skutočností, ktoré uvádzal žalobca v žalobe (obraty na účtoch, riadne splácanie predchádzajúcich úverov) by malo za následok, že neprichádza do úvahy sankcia bezúročnosti a bezplatkovosti, pretože preverovaním obratom nepochybne veriteľ skúmal, aký príjmy chodili žalobcovi na účet a aké platby z účtu vykonával, čiže skúmal tak jeho príjmy, ako aj výdavky. Podobne zohľadňovanie predchádzajúcej platobnej disciplíny je skúmaním schopnosti žalobcu splácať úver. Navyše z dokladov predložených právnym zástupcom žalovaného na pojednávaní jednoznačne vyplýva, že žalovaný skúmal bonitu žalovaného aj v úverových registroch (súd tieto listinné dôkazy prečítal na pojednávaní, kde žalobca mal právo byť), a to pred uzavretím každej zo zmlúv. Za tohto stavu námietka žalobcu ohľadne neskúmania jeho bonity pred uzavretím jednotlivých zmlúv, ktorá mala za následok hrubé porušenie povinnosti veriteľa skúmať bonitu dlžníka, je nedôvodná, pretože žalovaný skúmal schopnosť žalobcu splácať úvery s odbornou starostlivosťou, ktorú preukázal. Navyše v tomto smere je potrebné uviesť, že žalobca v žalobe odkazoval aj § 7 ods. 20 zák. č. 129/2010 Z.z., ktorý však v čase uzavretia oboch úverových zmlúv ešte neplatil, teda v tom čase nemohol mať žalovaný povinnosti z neho vyplývajúce.

27. Súd sa ďalej zaoberal námietkami žalobcu spočívajúcimi v absencii náležitostí, ktorých absenciu zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru. Po preskúmaní zmlúv uzavretých medzi stranami sporu súd dospel k záveru, že zmluvy obsahovali všetky podstatné náležitosti, ktoré umožňovali žalovanému posúdiť výhodnosť úveru.

28. K problematike výkladu § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania oboch zmlúv, teda k rozpisu splátky na istinu, úroky a príp. poplatky, sa súd prvej inštancie prikláňa k výkladu, ktorý aktuálne zastávajú už 4 senáty Najvyššieho súdu SR napr. v rozhodnutiach sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.4.2018, 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.4.2018, 4Cdo/65/2018 zo dňa 26.9.2018, 5Cdo/132/2018 z 29.10.2018, 2Cdo/235/2017 zo dňa 21.12.2018, 3Cdo/45/2018 zo dňa 22.11.2018, v ktorých NS SR vyslovil názor, že uvedené ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch nevyžaduje číselné vyjadrenie toho, aká je vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Súd prvej inštancie je tiež toho názoru, že rozpis splátky na konkrétne položky, ktoré obsahuje, nie je potrebný pre splnenie podmienky uvedenej v cit. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. a že pri tomto ustanovení je možný eurokonformný výklad. Súd má vedomosť, že rozhodovacia prax súdov v SR je, resp. bola v tejto otázke rozdielna, keď jedna časť rozhodnutí vyžaduje rozpis každej splátky osobitne na istinu, úroky a poplatky, kým druhá časť rozhodnutí takýto rozpis nevyžadovala. Súd sa v tejto otázke prikláňa k eurokonformnému výkladu uvedeného ustanovenia, vychádzajúc jednak z výkladu dotknutého ustanovenia Smernice EP a Rady 2008/48 vyjadreného v rozsudku SD EÚ C 42/15 (ktorý je síce výkladom práva EÚ, nie slovenského práva, ale práve toto ustanovenie môže byť vodítkom pri jeho výklade), ako aj zo skutočnosti, že každá splátka úveru, za ktorého poskytnutie je vyžadovaný úrok a pri ktorom sa úroky alebo poplatky nesplácajú v rôznych termínoch splatnosti alebo v inom počte splátok ako splátky istiny, zahŕňa v sebe časť istiny a úroku a prípadne poplatku. Takýto výklad súd nepovažuje za výklad „contra legem“, pretože ak splátka

úveru obsahuje v sebe časť istiny, časť úroku a prípadne časť poplatku, je splnená zákonná požiadavka na náležitosti, ktoré má splátka obsahovať. Takýto výklad podľa názoru súdu prvej inštancie neodporuje ani princípu právnej istoty, a to jednak z dôvodu, že v tejto otázke nie je, resp. nebola donedávna ustálená súdna prax (túto sa pokúša ustáliť NS SR súčasnými rozhodnutiami), ale tiež z dôvodu, že v podstate zhodné ustanovenie ohľadne uvedenia sumy, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bolo obsiahnuté už v zákone č. 258/2001 Z.z. od začiatku jeho účinnosti, pričom počas účinnosti tohto zákona, ako aj niekoľko rokov za účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. súdy akceptovali, že v zmluve o úvere postačuje uviesť výšku celkovej splátky bez jej rozpisu na jednotlivé položky. Až výklad niektorých súdov za posledných pár rokov zmenil zaužívaný výklad tohto ustanovenia. Výklad, ku ktorému sa priklonil konajúci súd (a aj 4 vyššie uvedené senáty NS SR) je teda návratom k výkladu, ktoré súdy aplikovali dlhé roky. Navyše zákonodarca upravil túto náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere s účinnosťou od 1.5.2018, čím chcel odstrániť rozdielnosť vo výklade tejto náležitosti a de facto dosiahol návrat k výkladu tohto ustanovenia, keď bolo súdmi akceptované, že postačuje uviesť výšku splátky bez jej rozpisu na jednotlivé položky, ktoré zahŕňa. Súd preto uzavrel, že uvedená náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere je splnená aj uvedením celkovej výšky splátok. Spotrebiteľ pritom má právo kedykoľvek, teda aj hneď pri uzavretí zmluvy, požiadať veriteľa o poskytnutie amortizačnej tabuľky, z ktorej je zrejmé, aká časť splátky sa započítava na istinu, aká na úroky a aká na prípadné poplatky. Aj toto oprávnenie spotrebiteľa nasvedčuje uvedenému výkladu a tomu, že zákonodarca síce uviedol do zákona formuláciu rozpisu splátky ako je to uvedené v cit. § 9 ods. písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. účinnom v čase uzavretia zmluvy, ale v skutočnosti mal myslieť to, že splátka má pozostávať z časti istiny, úroku a poplatku a stačí, ak je vyjadrená jednou celkovou sumou. V opačnom prípade by oprávnenie spotrebiteľa žiadať amortizačnú tabuľku nemalo žiaden význam, keďže by ju mal uvedenú priamo v zmluve.

29. Ani námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho uvedenia celkovej čiastky, ktorú mal uhradiť, súd nepovažoval za dôvodnú. Je síce pravdou, že po vynásobení počtu splátok a výšky jednej splátky by vyšla celková suma na zaplatenie o niečo vyššia, ako bola celková suma uvedená v zmluvách. Z uvedeného je teda možné vyvodiť, že posledná splátka bola reálne o niečo nižšia. Uvedené je logické, keďže väčšinou nie je možné rozložiť splátky na úplne rovnakú výšku počas celej doby splácania a posledná splátka predstavuje zostatok dlhu, ktorý je pri úverových zmluvách takmer vždy nižší, ako sú predošlé splátky. Navyše skutočnosť, že súčin počtu splátok a výšky 1 splátky neseďí so sumou uvedenou v tej ktorej automaticky zmluve neznamena, že ide o nesprávny údaj, keďže veriteľ má uviesť reálnu sumu, ktorú v prípade riadneho splácania dlžník uhradí. Ak teda mal uhradiť dlžník poslednú splátku o niečo v nižšej výške, je to len v jeho prospech. Súd sa pritom stotožnil aj s názorom právneho zástupcu žalovaného, že rozdiel údajov uvedených v zmluvách oproti výpočtu celkovej čiastky podľa zmluvy je nepatrný a sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti by bola v rozpore so zásadou proporcionality.

30. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol, keďže nezistil žiadnu z väd zmlúv, ktoré žalobca namietal a ktorá by mala mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. K ostatným tvrdeniam v žalobe (ako napr. ohľadne (ne)možnosti predčasne úvery zosplatiť či rozsahu splatenia úverov) je potrebné prisvedčiť žalovanému, že nie je zrejmé, aký súvis majú mať tieto tvrdenia s predmetom sporu (teda s určením, že úver sú bezúročné a bez poplatkov), preto sa súd nimi ani bližšie nezaoberal, keďže tieto nemajú žiaden vplyv na výsledok konania.

31. O nároku na náhradu trov súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému. O výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Súd sa pritom zaoberal aj prípadnou aplikáciou § 257 C.s.p., avšak nezistil skutočnosti, ktoré by odôvodňovali použitie tohto ustanovenia. Skutočnosť, že žalobca je spotrebiteľ, sama osobe neodôvodňuje aplikáciu § 257 C.s.p. a iné skutočnosti odôvodňujúce aplikáciu tohto ustanovenia, a teda odklon od zásady úspechu, súd nemal nijako preukázané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.